Контрольный экз.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання IX
№ 101 (957).

ВІВТОРОК

27 СЕРПНЯ 1968 РОКУ.

Ціна 2 коп.

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ОУНБ ІМ. Д. І. ЧИЖЕВСЬКОГО

СВЯТО ХАРКІВЩИНИ

23 серпня минуло чверть століття з того незабутнього дня, коли переможні війська степового фронту визволили від фашистських загарбників великий індустріальний і культурний центр країни — місто Харків.

На честь цієї знаменної дати в Палаці культури Харківського електромеханічного заводу відбулось урочисте засідання.

З доповіддю про 25-річчя розгрому німецько-фашистських військ на Курській дузі і визволення Харкова виступив кандидат у члени Політбюро ЦК КП України, перший секретар Харківського обкому партії Г. І. Ващенко.

На урочистому засіданні виступив генерал-полковник О. С. Желтов. Він поздоровив харків'ян з славним ювілеєм і нагородженням області другим орденом Леніна.

У своїх виступах трудящі Харківщини говорили, що нагородження області другим орденом Леніна наповнює гордістю серця, зобов'язує їх працювати ще більш натхненно і самовіддано.

Під бурхливі оплески учасники урочистого засідання прийняли вітальні листи ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Раді Міністрів СРСР, ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР і Раді Міністрів УРСР.

Повідомлення ТАРС

Вдень 23 серпня у Москву прибув з офіційним візитом Президент Чехословацької Соціалістичної Республіки Людвік Свобода. Столиця Радянського Союзу привітно зустріла високого гостя з братньої соціалістичної країни. Радянський народ добре знає Л. Свободу як видатного державного і військового діяча, який вніс великий вклад у спільну боротьбу проти спільного ворога — німецького фашизму.

Візит Президента ЧССР у Радянський Союз в ці дні являє собою подію великого політичного значення, свідчачи про нерушимість братніх радянсько-чехословацьких відносин. Радянські люди переконані в тому, що цей візит Президента Л. Свободи буде важливим вкладом в успішне розв'язання проблем, які виникли у зв'язку з загрозою соціалістичним завоюванням у Чехословаччині з боку внутрішньої і зовнішньої реакції.

За повідомленнями, що надходять з різних районів ЧССР, обстановка в країні продовжує залишатись в цілому нормальною. Проте відмічається активізація реакційних сил, які відчувають, що у них грунт вислизає з-під ніг. Це підтверджується тим фактом, що праворевізіоністські елементи 22 серпня у спішному порядку організували в Празі таємне зборище, яке вони назвали надзвичайним з'їздом КПЧ. Заміри організаторів цього зборища полягали в тому, щоб явочним порядком захопити керівні органи партії, змінити її політичний курс.

Цей, так званий з'їзд, був організований і проводився на порушення елементарних норм статуту КПЧ. Він був скликаний без відома ЦК партії. Серед його учасників не було представників Компартії Словаччини. Фактично не були представлені комуністи-робітники. Були відсутні комуністи армії. Повноважень учасників ніхто не перевіряв. На зборищі було прийнято заздалегідь сфабриковане рішення, спрямоване на відрив Чехословаччини від соціалістичної співдружності і на розпалювання ворожнечі до братніх країн та їх збройних сил.

Лінія на захоплення керівництва партією знайшла свій вираз в обранні так званого ЦК, створеного в основному з правих, ревізіоністських елементів, з людей, що заплямували себе прямими зв'язками з контрреволюційним підпіллям і зарубіжною реакцією. Серед них — автори контрреволюційної платформи «2000 слів» та інших ворожих документів, такі, як Старий, Прохазка, Пелікан, Гольдштюккер, Ганзелка та іже з ними.

Оскаженілі організатори цього зборища діяли з такою зухвалістю, до такої міри розкрили свої зрадницькі політичні заміри, що багато рядових учасників відмовились підтримати їх.

Таким чином, незаконність цього зборища очевидна. Не викликає сумніву, що Комуністична партія Чехословаччини зуміє зробити необхідні висновки з цього акту політичного авантюризму і зради. Ті, хто відповідає за нього, ще раз показали, що вони у своїх діях безпосередньо змикаються з силами внутрішньої контрреволюції та імперіалізму.

Саме в ці дні розкривається суть давно підготовлюваної змови проти соціалістичної Чехословаччини. Підпільні радіостанції передають заяви, що закликають до виходу ЧССР з організації Варшавського Договору, оголошення Чехословаччини так званою «нейтральною державою», до орієнтації її зовнішньополітичного курсу на зближення з тими імперіалістичними державами, насамперед ФРН, які претендують на роль опікунів ЧССР. Так, заміри, які ще

(Закінчення на 3-й стор.).

ЗНАМЕНО У НАС ОДНЕ

ДО НОВОЇ ЗУСТРІЧІ, ДОРОГІ ВЕТЕРАНИ!

„Слухайте про Леніна“

На цю незвичайну зустріч прибув і Микола Георгійович Скрипський, уродженець Кіровограда, комсомолець 20-х років, нині інженер-капітан 1-го рангу, доктор технічних наук, професор. Наш спеціальний кореспондент попросив його відповісти на кілька запитань.

— Вам сподобалось наше місто!

— Вже двадцять два роки минуло, коли я останній раз був у Кіровограді. Йдеш вулицями — все таке знайоме, дороге і водночас нове. Є місця, які вже ледь-ледь пізнаєш; виросло місто, прикрасилось, змінилось.

— А кіровоградці!

— Гостинні! На вокзалі нас зустрічали з хлібом-сіллю. Не можна було втримати сліз. Скільки молоді, квітів, усмішок. Ранок був сонячний, і звідусюди віяло теплом — на душі радісно.

— Миколо Георгійовичу, що б ви хотіли побажати читачам нашої газети!

— Я завжди думаю, які багатющі матеріали несуть у собі спогади про Леніна. Ціле життя людини варте того, щоб хоч трішечки, кількома рисами бути схожим на нього. Хай читають розповіді людей, які бачили Володимира Ілліча, слухають їх, вбирають в себе почуте й прочитане.

— Ви, молодь двадцятих років, пройшли комсомольський гарт у горнилі битв за Країну Рад. Сучасність мало схожа на ті роки. Які ваші думки і враження про нашу кіровоградську молодь!

— Хочу сказати просто: якщо у нас були Перекоп і Магнітка, то зараз є свої Перекопи і Магнітки в Сибіру, в Казахстані — всюди. З непідробною увагою, з інтересом слухають юнаки і дівчата наші спогади-розповіді, задумуються над нашим минулим. Батьки і діди сміливо можуть покластися на тверді долоні і гарячі серця молодого покоління.

— Тоді, п'ятдесят літ тому, у вас було багато друзів, Миколо Георгійовичу. Згадайте, будь ласка, щось яскраве...

— Ви мені вибачте, якщо я скажу про інше. Подивитись на моїх ровесників — всі зараз заслужені, є навіть знамениті. Аж незручно тепер запитати в когось з них, як він був безпритульним у пору дитинства чи юності... Але ж так було. Епізоди бойової слави — їх безліч. Ось поруч генерал-майор у відставці Жиденко, Олександр Якович. Його життя — від комсомольця нашого осередку, бійця-кавалериста — до генерала.

І на прощання наш гість не без хвилювання:

— Спасибі. Велике спасибі. Передайте через газету комсомольський привіт всім молодим читачам. А ми всі працюємо, вкладаємо душі у спільну мету. От зустрівся з друзями, — багатьох не бачив понад сорок років, — і ніби злетіли з плечей чотири десятки: відчуваю себе комсомольцем...

Семен Трегуб в буремні роки народження Країни Рад був одним з організаторів юних спартаківців в Єлисаветграді. Він знав Миколу Островського, допомагав йому письменницькою порадою. І зрозуміло, чому вже зрілий письменник Семен Трегуб все частіше в своїй творчості звертається до теми про Островського, про Корчагіна. Ось і нещодавно вийшла з друку його нова книга «Живий Корчагін».

На зустрічах з молоддю він, не втомлюючись, годинами розповідав про корчагінський характер. І ці розповіді слухали юні, затамувавши подих, бо ж кожному хочеться більше знати про любимий ідеал, бути все більше схожим на нього.

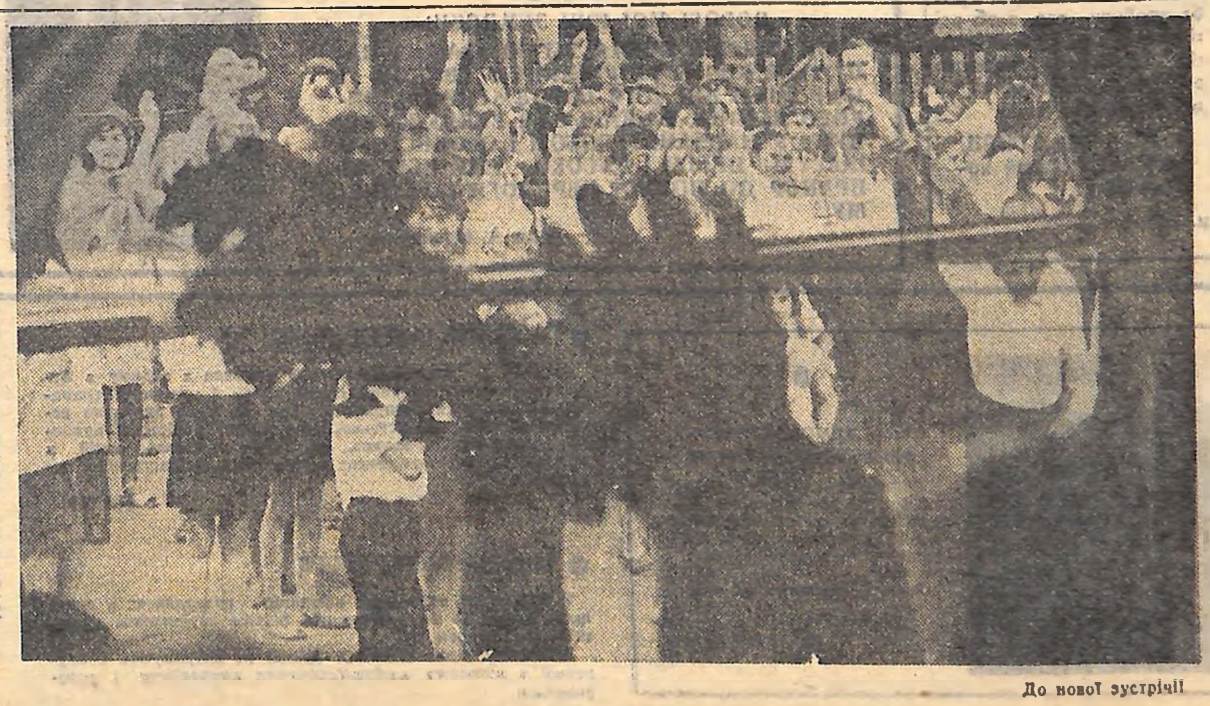

ЦЕ БУЛО НА ЗЛЬОТІ.

До нової зустрічі!

СПРАВА СОЦІАЛІЗМУ — СВЯЩЕННА СПРАВА

Молодь Кіровоградщини схвалює невідкладну допомогу Радянського Союзу, інших братніх країн народові Чехословаччини.

ПРАГНЕННЯ ЄДИНЕ

Події в Чехословаччині хвилюють всю новгородківську молодь. Серцем і розумом розумію, що не можемо віддати цю братню країну, чехословацький народ буржуазному світові. Всі ми гаряче схвалюємо заходи, спрямовані на подання соціалістичній Чехословаччині необхідної допомоги з боку країн соціалістичної співдружності.

О. ВОРОНОВ,
шофер Новгородківського райвідділення «Сільгосптехніка», комсомолець.

МИ БИЛИСЯ ЗА СВОБОДУ

З першого до останнього дня війни я не розлучався зі зброєю. Прийшов до сім'ї живий. Але тисячі моїх бойових побратимів лягли і на чехословацькій землі за свободу чехів і словаків. Пам'ятаю, як радо зустрічало нас населення цієї країни в 1945 році. Та невже наші зусилля були марними? Ні! Ніколи наших братів чехів і словаків зовнішні і внутрішні вороги не повернуть на шлях буржуазного розвитку.

П. МЕЛЬНИЧЕНКО,
учасник Великої Вітчизняної війни, комуніст, вчитель Долинської восьмирічної школи.

БАТЬКО РОЗПОВІВ

З розповідей старших знаю, які бої вели наші воїни за Чехословаччину в минулу війну. Не можна давати волі контрреволюційним силам. Ми — брати, ми — єдині. А брат братові повинен допомагати. Ми схвильовані останніми повідомленнями про події в ЧССР і віримо, що братня допомога Радянського Союзу, інших соціалістичних країн заступить шлях контрреволюційним силам.

Н. ГОРБАНЬОВА,
медсестра першої міської лікарні, комсомолка.

ЯК БУТИ З ГРОМАДСЬКИМ?

ШТРИХИ ДО ПОРТРЕТА ТВОГО СУЧАСНИКА

ПЕРЕДІ мною щоденник Валентини Тімохіної. Вона—студентка Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, комсомолка. Робітниця кондитерської фабрики. Активістка. Мабуть, не варто розповідати про людину, коли ви через хвилину познайомитесь з нею.

З щоденника:

«8. I. 1968 року. Залишилось два роки до закінчення інституту. А ми вже зараз думаємо про те, де будемо, як. Поступово деякі дівчата відмовляються від ідеалів, які були на першому курсі. Нас попереджували, коли ми говорили, що поїдемо на Камчатку, Далекий Схід: «Дивіться, скоро зіскоче ваша романтика». Вона справді зіскакує, але лишається щось більше — обов'язок.

2. III. Прочитала «Продовження легенди» А. Кузнецова. Багато думок справедливих. Справді, школа дала все, крім знання життя.

Все було так звично: ходити в школу, здавати екзамени. Потім — Інститут. Це — друга школа. Хіба що добавилось особистого часу.

Смішна. На першому курсі навіть сердилась, що в інститут приходять не в формі, а в строкатих сукнях. Поступово все минається... Інколи цікавилась живописом, читала книжки, слухала музику. Намагалась збагнути все це, але все просто так — безсистемно, без поради. Як треба в такі роки порадник!

Іноді чуєш: «Якби не лишитись: старою дівкою, не поховати молодість десь в селі, і взагалі ванна і газ набагато краще, ніж холодна вода з криниці та піч сільська». Перше вважають романтикою, друге — життям.

Як же бути? Хіба можна над усе ставити особисте.

12. IV. Нарешті знайшла, те що шукала. «Ф. Е. Дзержинський, 1877—1926 рр.».

20. V. Справді життя ускладнюють деякі дрібниці. І чим людина більш перемагає, тим вона щасливіша. Колька Іванчук сьогодні сказав: «Щастя в тому, щоб забути себе». Так, забути заради любимої справи, забути свої капризи і звички.

23. V. Сьогодні були комсомольські збори на фабриці. Молодці дівчата, критикувати не соромляться. І Марина Цюпа і Марина Живицька тримались оригінально.

29. VII. Олег Морозов підходив: «Мене будуть розбирати на комітеті. Заберуть комсомольський». Що робити? Попробую захищати. Він же хороший хлопець. Активний, чуйний. І раптом — бійку затіяв.

1. VIII. Зібрались активісти фабрики. Хлопець стоїть перед цими солідними людьми, опустив голову, кидає якісь слова. І не всі помітили, що в Олега змокрів лоб, що він рукою притримував тремтячі губи, що в нього побіліли пальці, вчеплені в спинку стільця. Краще б провалитись! А ті з комісії «прикручують гайку»; хтось згадав про колонію, хтось про комсомольський квиток. Ненароком в Олегових очах — сльоза. Комісія задоволена. «Акт виховання» закінчився. Потім говорила я, переконала. Зі мною погодились.

4. VIII. В нашому карамельному цеху встановили нове обладнання марки «МЕАН». Тепер справи веселіше підуть. Не підвести б. Взяли соцзобов'язання.

6. VIII. Розмовляла з секретарем комсомольської організації Мариною Руденко. Думаємо провести змагання на кращу замотувальницю цукерок. Ось тільки закінчать ремонтувати інші цехи, так і організуємо.

10. VIII. Скоро початок занять. Так скучила за всіма. Тепер в мене багато друзів.

21. VIII. В нашому місті — зліт комсомольців двадцятих років. Разом з своїми товаришами була в парку імені Леніна, де покладали вінки. Я бачила вологі очі жінок-ветеранів і строгу замріяність чоловіків. Сьогодні там зібрались ті, хто йшов крізь полум'я, в двадцятому році. Була хвилина мовчання, урочистий залп і клятва. І навряд чи хто здогадається, яке це все для мене дороге...».

Я закінчувала гортати щоденника. Валя щось записувала. Раптом кімнату прорізав телефонний дзвінок.

— Можна Валю?

Дівчина поспіхом взяла трубку.

— «Щит і меч»? Не можу сьогодні. Збори в нас. Розумієш, Сергію... І не можу не піти...

Л. ПОПРАВКО.

м. Кіровоград.

● НА ШКІЛЬНІЙ ОРБІТІ

У ДЕВ'ЯТИЙ — ВСІМ!

ЗОВСІМ недалеко той час, коли наша країна стане країною суцільної середньої освіти. І це закономірно. Адже ми настільки піднялися вгору, що за кермом машини чи трактора повинна сидіти людина з глибокими знаннями.

Як же стоїть справа з переходом на обов'язкову середню освіту в Кремгесі?

Друга середня школа на набережній, вікнами дивиться на море. Перед її «очима» пропливають баржі, білі лайнери і метеори...

В школі вже давно панує бойова, робоча обстановка. Учні обполюють клумби, квіти, господарюють на географічному й метеорологічному майданчиках.

У минулому навчальному році у школі був один восьмий клас, а в ньому 27 учнів. Класний керівник Єлизавета Самійлівна Шаїн, веде його з п'ятого, призначена керівником і дев'ятого.

— Де тепер ваші учні, Єлизавето Самійлівно?

— На канікулах, чимало на майданчиках.

— Чи всі вони подали заяви до дев'ятого?

— Так, всі! — коротко відповідає вона.

— Що ж ви робили, щоб вони лишились у школі?

— Багато. Про все я не можу розповісти. Скажу лише про найголовніше. Боротьбу за збереження учнів-восьмикласників для дев'ятого ми вели з самого початку навчального року. У нас була не одна зустріч з передовиками виробництва, із знатними людьми міста. І кожен з них не забував казати учням: здобувайте середню освіту. Ми влаштовували чимало бесід про життя і діяльність В. І. Леніна. І там підкреслювали: наслідувати Леніна — значить добре вчитись. Бо міцні знання пригодяться в житті. Не обминали цього питання ми й на батьківських зборах. З фонду всеобучу ми допомагали й будемо допомагати учням, які потребують цього... От, мабуть тому всі наші восьмикласники й подали заяви у дев'ятий...

З подібним запитанням звернулися ми й до директора середньої школи № 3 міста Кремгеса Івана Андрійовича Постики. Тут у минулому навчальному році було чотири восьмих класи, закінчили їх 132 учні.

— Скільки ж подано заяв у дев'ятий?

— На шістнадцяте серпня дев'яносто.

— А де ж ті сорок?

— Одні з них складають екзамени у технікуми та училища. Інші вагаються...

— Іване Андрійовичу! Скільки заплановано вам прийняти учнів до дев'ятих класів?

— Всіх 130...

Не можна сказати, що і педагогічний колектив, і дирекція школи не стурбовані не зовсім втішним становищем. Адже ж сорок учнів — то цілий клас. І набрати його буде не дуже легко. Таке становище повинно всіх тривожити. Хай частина учнів вступить до технікумів. Люди й там потрібні. Не про них мова. Але ті, що не складуть екзаменів, ті, які вагаються першого вересня мають прийти в дев'ятий клас...

Не все гаразд і у вечірній школі робітничої молоді, де директором Семен Аркадійович Дун. Завуч школи Галина Василівна Жилевська розводить руками:

— У нас скорочуються й класи.

Вона показує списки. Кожен учитель має свій мікрорайон. Він дуже добре знає жителів кожного будинку, хто і яку має освіту. В тому списку є й така графа: чи бажає вчитись. І є відповіді молодих людей: не бажаю... Із списками вчителі йдуть на заводи, у відділи кадрів, у комсомольські і профспілкові організації. З молодими робітниками ведуть бесіди, розмови. Але класи все-таки скорочуються...

Доводиться й тут зробити висновок, що робота по залученню робітників до вечірньої школи і особливо по прийому в дев'яті класи ведеться недостатньо.

Кремгесівський райком комсомолу цими днями забив тривогу, організував рейд-перевірку стану готовності шкіл до навчання. І працівники райкому, і комсомольці на місцях перевірять також, де зараз випускники восьмих класів.

До початку навчального року залишилися лічені дні. Кремгесівцям треба зробити все, щоб всі ті, хто закінчив вісім класів, першого вересня розпочали навчання у дев'ятому.

М. СТОЯН,
наш позаштатний кореспондент.

м. Кремгес.

ЦЕ БУЛО НА ЗЛЬОТІ.

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

Микола Єфремович БАСИСТИЙ, один з перших комсомольців Добровеличківського району, адмірал флоту у відставці, колишній командуючий Чорноморським флотом.

— Мені, як військовому, мабуть, треба говорити про військово-патріотичне виховання молоді, що я й роблю з задоволенням.

Нам довелося побувати у військово-спортивному таборі, що у Федорівці. Враження навіть від зовнішнього вигляду його найкраще. Хлопці фізично здорові, підтягнуті, дисципліновані. Форма, палатки, постелі — у найкращому стані.

Навіть мене, що все життя мав справу з військовими, вразив парад вихованців військово-спортивного табору. Так можуть пройти лише добре підготовлені воїни.

Велику справу робить комсомол, вихователі військово - спортивного табору. Таких допризовників, як ваші, довго навчати військовій справі не доведеться, коли вони одягнуть справжні солдатські гімнастьорки. Це зробили інструктори і вихователі табору. Велике їм спасибі за це.

Приятно было встретиться с Кировоградской молодежью.
Очень благодарен за приглашение на II слет ветеранов Комсомола Кировоградщины.
Желаю Комсомольцам достойно встретить 50-летие ВЛКСМ, самых лучших успехов в учебе и труде.

Адмирал в/о
Басистый

Щиро бажаю комсомольцям орденоносної Кіровоградщини і всій молоді області великих успіхів у труді на благо нашої великої соціалістичної Батьківщини і щастя в житті.

В. СУДЕЦЬ.

22.VIII.68 р.

* * *

ДОРОГІ МОЇ ЮНІ ЗЕМЛЯКИ!

ВІД УСЬОГО СЕРЦЯ ВІТАЮ ВАС З НАСТУПЛЮЧОЮ 50-Ю РІЧНИЦЕЮ ВЛКСМ І 100-РІЧЧЯМ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВЕЛИКОГО ЛЕНІНА. БАЖАЮ ВАМ ВЕЛИКИХ УСПІХІВ У НАВЧАННІ, РОБОТІ І ОСОБИСТОГО ЩАСТЯ! НЕСІТЬ ВИСОКО ЛЕНІНСЬКИЙ ПРАПОР ДО ПОВНОЇ ПЕРЕМОГИ КОМУНІЗМУ.

Ваш А. Олейніков.

ДЕМОКРАТИЧНА РЕСПУБЛІКА В'ЄТНАМ

Робітниці кофейної плантації в гористих джунглях організували загони самооборони. Вечорами вони навчаються військової справи.

Фото В. Анантіна. (АПН).

НАВКОЛО ПЛАНЕТИ

● ТАЄМНИЙ СКЛАД ЗБРОЇ

ЛОНДОН. Лондонська поліція виявила в одному з будинків Лондона таємний склад зброї: 4 кулемети, гранати, пістолети та боєприпаси. Там же було знайдено велику кількість фашистської літератури, націстські прапори з свастикою. Гадають, що склад належить одній з крайньо правих політичних організацій фашистського напряму.

(ТАРС).

● ТИСЯЧА БАНКРУТСТВ

ТОКІО. 1.139 японських компаній розорилися в липні цього року. Це на 8 процентів більше порівнюючи з попереднім місяцем.

Дрібні і середні компанії Японії не витримують конкуренції з великими капіталістичними компаніями і розоряються.

ЦЕ БУЛО НА ЗЛЬОТІ

ЗДРАСТУЙ, ЗЕМЛЕ РІДНА

Другий зліт ветеранів комсомолу Кіровоградщини закінчився, але зустрічі з земляками тривали. Уславлені ветерани поїхали у районні центри і села, на місця їх безпосередньої комсомольської діяльності.

Прикрасився Кремгес, зустрічаючи маршала авіації, Героя Радянського Союзу В. О. Судця та колишнього секретаря Новогеоргіївського райкому комсомолу В. Д. Коршенка. Олександрія чекала одних з перших своїх комсомольців Л. І. Дмитренка та генерала А. І. Олейницкова.

Тепло вітали новоукраїнці професора Г. Д. Вовченка, голову ЦК профспілки працівників лісу і сплаву І. О. Полоку. Такими ж радісними були зустрічі Я. Б. Маслова, Д. Я. Горького-Бабича, Т. Т. Мухіної, Г. З. Суботникова з бобринчанами.

Повезло компаніївцям та добровеличківцям. Вони мали змогу зустрітися з генералом А. С. Сіроженком та адміралом флоту М. Є. Басистим.

Такі зустрічі відбулися майже в усіх районах області.

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

Григорій Данилович ВОВЧЕНКО, колишній секретар Новоукраїнського райкому комсомолу, професор Московського державного університету.

— Враження? Найкращі. Кіровоград подобається мені щиросердою теплотою людей, їх гостинністю. Де б ми не бували, скрізь стрічали доброзичливі посміх к и. Юнаки і дівчата виявляли справжній інтерес до справ комсомольців 20-х років.

Я завжди симпатизував молоді, але про комсомольців Кіровоградщини хочеться сказати окремо. Це освічені, культурні молоді люди, яких цікавить не лише своє, близьке, а й долі молоді світу.

— Григорію Даниловичу, за кого ви «боліли» на футбольній зустрічі «Зірки» з миколаївським «Суднобудівником»?

— Звичайно, за «Зірку». Адже я кіровоградець! Ти, на жаль, всі мої зусилля уболівальника землякам не допомогли. Не вистачає хлопцям техніки, а деякі футболісти слабо підготовлені фізично. Проте, я думаю, «Зірка» ще себе покаже.

В Кіровограді почував себе, як дома. В Москву повезу найсвітліші спогади про нього.

Повідомлення ТАРС

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

недавно розроблялися таємно імперіалістичними колами і розвідками, вилізли назовні. Характерно, що ці передачі підпільних радіостанцій контрреволюціонерів підхоплює імперіалістична пропаганда.

Всі ці факти знову підтверджують правильність і своєчасність зроблених комуністичними і робітничими партіями союзних соціалістичних країн політичних висновків про загрозу контрреволюційного перевороту в ЧССР та її відриву від соціалістичної співдружності.

Плани контрреволюціонерів зазнають провалу, незважаючи на всі їх спроби ускладнити становище — викликати страйки і ворожі демонстрації, спровокувати сутички та інциденти, дезорганізувати економіку, постачання населення і тим самим викликати його незадоволення. На жаль, дехто піддався на ці провокаційні заклики, не усвідомлюючи того, що такі дії завдають шкоди в першу чергу самому народові Чехословаччини.

23 серпня уряди Болгарії, Угорщини, НДР, Польщі і СРСР обнародували Звернення до трудящих Чехословаччини. В ньому глибоко і ясно розкриті характер подій, що відбуваються, і цілі, які ставлять собі союзні соціалістичні країни — подати чехословацькому народові необхідну допомогу в захисті його соціалістичних завоювань від внутрішньої і зовнішньої контрреволюції.

* * *

За повідомленнями, що надходять з Чехословаччини 24 серпня, істотних змін становища в країні не відбулося. Однак, як уже повідомлялося раніше, реакційні сили не припиняють своїх намагань напружити політичне становище, провокують інциденти, розгортають запеклу наклепницьку пропаганду проти патріотичних сил країни і союзних соціалістичних держав.

Спостерігалися непоодинокі випадки, коли провокатори відкривали вогонь по воїнах союзних армій. Так, 23 серпня були піддані обстрілу з автоматів солдати, що несли патрульну службу біля адміністративних будинків.

Злочинні елементи чинять диверсії, влаштовують завали на шляхах, виводять з ладу засоби транспорту і зв'язку. У Празі та деяких інших містах знайдені потаємні сховища зброї. В одному з районів Праги виявлено у підземному бункері замасковану радіостанцію, саме тоді, коли вона вела ворожу передачу. Там же було приховано зброю.

Контрреволюційні головорізи намагаються підбурити населення проти воїнів союзних армій і залякують чесних громадян Чехословаччини, погрожуючи їм і їхнім сім'ям розправою за виступи на захист соціалістичних завоювань. Діючи з-за рогу, найлютіші вороги чехословацького народу намагаються створити в країні обстановку анархії і безкарного терору, щоб призвести до збройних сутичок і кровопролиття.

Ця небезпечна гра з вогнем, що проводиться за вказівкою з-за кордону, обернеться, кінець-кінцем, проти тих, хто її затіває.

В цій обстановці трудящим ЧССР стає все ясніше, чому були необхідні дії, вжиті братніми країнами, що прийшли на допомогу чехословацькому народові, хоча частина населення все ще залишається під впливом антисоціалістичної пропаганди, яка безперешкодно поширюється в країні протягом багатьох місяців.

Рішучі заходи, вжиті для зміцнення позицій соціалізму в ЧССР, примусили антисоціалістичні сили розкрити свої контрреволюційні плани раніше від строків, які намічалися спочатку і до яких вони, як це тепер виявляється, старанно і всебічно готувалися.

На виручку їм тепер кинулись імперіалістичні кола, які роздувають політичну істерію в своїх країнах і в Організації Об'єднаних Націй. Звертає на себе увагу і те, що до цього імперіалістичного хору приєднались керівники Югославії і Румунії, які подають активну допомогу чехословацьким антисоціалістичним силам. Саме в Бєлграді і Бухаресті плетуть свої інтриги політичні авантюристи з Праги, які опинилися у ці дні за межами Чехословаччини.

Про то, як далеко заходять югославські покровителі антисоціалістичних сил, свідчить, наприклад, направлення урядом Югославії в ООН провокаційної заяви у так званому чехословацькому питанні: ця заява повністю збігається з позицією країн НАТО. В тому ж дусі виступає тепер і група Мао Цзе-Дуна в Пекіні, що зімкнулася у цьому питанні з США і Югославією.

Контрреволюційні сили, які діють у Чехословаччині, та їх зарубіжні покровителі всіляко намагаються зобразити заходи, вжиті союзними державами на захист соціалізму і національного суверенітету ЧССР, як якусь «окупацію». Всім відомо, насправді, що вірні своєму інтернаціональному обов'язкові соціалістичні держави прийшли на допомогу братній країні на виконання своїх договірних двосторонніх та багатосторонніх зобов'язань. Їх воїни вступили в Чехословаччину не як окупанти, а як брати по класу. Вони прийшли, щоб разом з трудящими ЧССР дати відсіч контрреволюції, відстояти справу соціалізму і усунути загрозу суверенітетові, незалежності та безпеці Чехословаччини і всієї соціалістичної співдружності. Вони покинуть територію ЧССР, як тільки буде виконано цю благородну місію.

Братні соціалістичні країни одностайні у своїй рішимості послідовно і неухильно відстоювати завоювання соціалізму та безпеку соціалістичної співдружності. Немає сумніву в тому, що весь чехословацький народ зрозуміє і оцінить обгрунтованість і своєчасність вжитих заходів.

ВИСТУП ФІДЕЛЯ КАСТРО

ГАВАНА, 24 серпня. (ТАРС). Як повідомляє агентство Пренса Латіна, перший секретар ЦК Компартії Куби і прем'єр-міністр революційного уряду Фідель Кастро виступив по радіо і телебаченню в зв'язку з подіями у Чехословаччині.

Ми не сумнівалися в тому, підкреслив Кастро, що суспільний лад у Чехословаччині зазнавав істотних змін. Чехословаччина йшла до контрреволюції, до капіталізму і в обійми імперіалізму. І ми вважаємо, заявив Кастро, що було цілком необхідним будь-що тим чи іншим способом не допустити цього і що соціалістичний табір має на це повне право.

У Чехословаччині створились умови для свободи буржуазної преси, тобто була надана можливість контрреволюціонерам і експлуататорам безперешкодно виступати й писати проти соціалізму. У Чехословаччині відкрито пропагувались антимарксистські і антиленінські тези проти здійснення партією керівної ролі в соціалістичному суспільстві. Під виглядом лібералізації проводилась політика, яка сприяла створенню опозиційних партій.

Прем'єр-міністр Куби спинився у своєму виступі на ролі імперіалізму в розвитку подій у Чехословаччині. Він підкреслив, що Вашінгтон підтримував так звані ліберальні течії, щоб збуджувати незадоволення і опозицію соціалізмові. За словами Кастро, в заявах і поясненнях опублікованих країнами, які направили свої війська у Чехословаччину, немає прямого обвинувачення на адресу американського імперіалізму.

Кастро заявив, що «Союз комуністів Югославії є основним натхненником, захисником і пособником відходу від марксизму в Чехословаччині».

ДСШ-БУДОВА КОМСОМОЛЬСЬКА

Давайте— громадою!..

Як відомо, вчений Костянтин Феоктистов разом з лікарем Борисом Єгоровим та командиром тримісного корабля Володимиром Комаровим здійснив політ по незвіданій зоряній трасі. Приземлившись, разом з ними давав інтерв'ю журналістам. Хтось поцікавився, чи займався він спортом. Правдиво відповів, що раніше на це мало звертав уваги і тепер жалкує, бо пропущене довелось посилено надолужувати під час спеціальних тренувань.

Вчений мав рацію. І хоч кажуть, що займатися спортом ніколи не пізно, все ж краще подружити з ним з дитинства. Більше збережеш сили, бадьорості, здоров'я...

Будівництво дитячої спортивної школи в Кіровограді. Роботи там ведуться не так, як хотілося б. В «Молодому комунарі» вже не раз вміщувались критичні матеріали про новоспоруджуваний об'єкт. Йшлося там і про наше управління. Зауваження справедливі. Комсомольське бюро вчасно реагувало на них, прагнуло якомога швидше усувати недоліки.

Колективом управління повністю закладено фундамент, виконано ряд інших робіт. Всього — на 51 тисячу карбованців. Нині будівельне управління № 125 проводить там монтаж залізобетонних конструкцій.

Зрушення помітні. Якщо раніше нам доводилось скаржитись на несвоєчасну доставку будівельних матеріалів, то зараз вони є майже всі. Роботи прискорено. І все ж, на нашу думку, школу можна споруджувати ще швидше.

Як? Сьогодні на об'єкті бракує не залізобетонних конструкцій, а спеціалістів. Разом з тим, людям нашого управління нині там нічого робити. Потрібно поквапитися з монтажем. Не будемо складати вину на БУ-125. Їм якраз і потрібна допомога живою силою.

Де ж її взяти? Будова — народна, комсомольська. Тож можна на деякий час прислати сюди з районів по кілька спеціалістів - будівельників. Скоріше б покращали справи, і молодь нашого управління змогла б завчасно підготувати плавальний басейн.

Недавно розмовляв з хлопцями БУ-2. Не забувають про школу. Кажуть, аби на об'єкті більше організованості, за ними затримки не буде. Та в цьому й сумніватись нічого. Муляри Василь Мошак, Василь Ільченко, тесляр Дмитро Калмиков та інші їх ровесники вже показали своє вміння та кмітливість на багатьох новобудовах. І якщо їм доведеться зводити спортивну школу, то й тут сумлінно справляться з завданням.

Але ж на об'єкті зараз затримка. І ще раз наголошую на тому, що тепер, як ніколи, потрібна допомога спеціалістів. Давайте, як кажуть, візьмемось за діло всією комсомольською громадою. Це набагато прискорить роботи, прискорить день здачі школи дітворі, з якої, можливо, загартується тут не один майбутній космонавт.

В. МІШЕРИЧЕНКО,
секретар комсомольської організації БУ-2 тресту «Кіровоградпромбуд».
м. Кіровоград.

ШЕСТЕРО З «ПЕРЕМОГИ»

Одне з вісімнадцяти новостворених господарств, що спеціалізуються на виробництві яловичини, — артіль «Перемога» Вільшанського району. Молодь із колгоспної сім'ї, як і вся радянська юнь, готується зустріти й відзначити піввіковий ювілей Ленінського комсомолу з трудовими дарунками.

Василь Паламарчук та Микола Мендус працюють скотарями. Вони вже здали по 250 центнерів м'яса. І тільки вищим стандартом! Доглядаючи по 100 голів молодняка, хлопці добилися 800—820 грамів приросту ваги на кожну голову.

Це ж їм і їх друзям завдячує артіль тим, що вона — одне з кращих господарств. Свідомість людини, грунтовне знання своєї справи, справи, яку любиш, звичайно, не може привести до інших наслідків...

...Видноколо заповнюють квіти. А навкруги зеленими барвами грає зелень. Відкриті обличчя шести комсомольців дивляться з колгоспної Дошки пошани. Це кращі з кращих. А портрет комсорга з «Перемоги» Миколи Чалюка красується ще й на районній Дошці пошани.

Тільки за сім місяців батьківщині продано понад 4 тисячі центнерів м'яса. Спільними зусиллями одержали колгоспники вже по 100 центнерів високоякісної яловичини на кожну сотню гектарів угідь.

Та не єдиною працею в господарстві живе молодь села. Вміють юнаки і дівчата організувати дозвілля. Відпочинок бадьорить, додає сили і наснаги, творчості у праці. Крім танців та вечорів відпочинку, влаштовуються зустрічі з ветеранами громадянської та Великої Вітчизняної воєн.

... Сторінки минулого пропливають перед молодими слухачами. Перші комсомольці двадцятих років, Катерина Трохимівна Мітіна та Іван Ілліч Лопатенко, ведуть розповідь про ті буремні роки, коли їм доводилося працювати в країні, яка робила перші кроки в соціалізм.

Після всіх справ і занять у кожного з комсомольців вистачає часу навчатися в сітці політосвіти, в середній школі сільської молоді, на заочних відділеннях сільськогосподарських технікумів.

І. КОТОВСЬКИЙ.
працівник Вільшанської райгазети.

ЦЕ БУЛО НА ЗЛЬОТІ

Молодість на сцені. Молодість для ветеранів.
Фото В. КОВПАКА.

●З НАШОГО КРАЮ

Проводжала вся Виска

Подвиг цієї людини в ім'я охорони здоров'я трудящих в царській Росії гідний всенародної поваги і вшанування. Близько тринадцяти років працював Осип Антонович у Малій Висці, провівши за цей час сотні вдалих операцій на очах, понад 1500 екстракцій катаракти, ставши відомим далеко за межами Єлисаветградського повіту.

Хвилюючими були проводи Осипа Антоновича, коли його обрали хірургом Єлисаветградської земської лікарні. Вся Мала Виска проводжала свого улюбленого «доктора»: І він ще не раз навідувався до вищан, будучи вже відомим земським хірургом.

Після надрукованого відрядження до львівського професора Рідігера в житті лікаря Юцевича почався новий етап: він пішов шляхом великої хірургії, першим з земських лікарів-хірургів Росії, почавши в широких розмірах роботи шлунково-кишкові операції.

Єлисаветградці знали Юцевича як безкорисливу людину, яка недаремно удостоїлась честі бути обраною головою місцевого медичного товариства і головою суду честі.

Осип Антонович жив мрією про створення хірургічної лікарні, де можна було високо поставити клінічне дослідження хворого і дати школу практичної хірургії молодим лікарям.

І мрія стала реальнішою, коли з'явились кошти. Скромні 50 тисяч, пожертвувані благотворителькою, завдяки широким замислам Юцевича виросли до 500. Будується одна з кращих хірургічних лікарень Росії (вона носила назву св. Анни), керівником її призначено Осипа Антоновича Юцевича. Він забезпечив операційну всілякими автоматами власної конструкції, які неодноразово демонструвались на з'їздах російських хірургів.

На VIII з'їзді хірургів лікар Міщанинов виступив з доповіддю про двохмоментний спосіб операцій на шлунку з приводу ракового захворювання. Це, до речі, і все, що можна віднайти в пресі про роботу чудового хірурга Юцевича.

Член товариства російських хірургів, Юцевич не пропустив жодного з'їзду, виступаючи з доповідями по програмних питаннях. На VII з'їзді в 1907 році Осипа Антоновича Юцевича, як одного з найвизначніших представників земської хірургії, обрано товаришем голови.

Помер О. А. Юцевич 4 червня 1909 року під час розробки програмових питань IX-го з'їзду російських хірургів.

Очевидно, було б цілком правильним увічнити пам'ять О. А. Юцевича зараз, напередодні 60-річчя з дня його смерті. Чому б не присвоїти його ім'я 2-й міській лікарні (колишня лікарня св. Анни). Чому б, скажімо, не зосередити матеріали про інших земляків-кіровоградців у медичній бібліотеці? Імен дуже багато: мікробіолог І. С. Дудченко (до речі, його ім'ям в Новомиргороді вже названо вулицю), професори В. М. Хмелівський (з с. Кам'янечого Новоархангельського району), М. М. Тростянецький (з Кіровограда), Д. І. Панченко (з Новгородки), І. Ф. Шевченко (з Нового Стародуба), Н. С. Морозовський (з Олександрії) і багато інших. Дуже багато цікавих документів з історії медицини в облдержархіві, де можна влаштувати виставку. І взагалі пропагандою медичного руху на Кіровоградщині слід, очевидно, зайнятись якомога глибше. Поки що матеріали про відомих медичних працівників з Кіровоградщини збирає лише Анатолій Кохан, лікар з м. Олександрії.

В. ЧАБАНЕНКО,
керівник лекторської групи обкому ЛКСМУ.

Спорт

ГРУБА ПОМИЛКА НАПАДАЮЧОГО

Динамівці Москви на своєму полі в п'ятницю 23 серпня в матчі чемпіонату країни зіграли внічию з футболістами ЦСКА — 1:1 (0:0).

Важко було віддати комусь перевагу в цій зустрічі старих суперників, тим більше, що в першому таймі вони рідко йшли на загострення. Іншим був другий тайм. Спочатку «виручив» динамівців молодий нападаючий армійців Масляєв. Опинившись на 62-й хвилині у своєму штрафному майданчику, він зовсім несподівано для 55 тисяч глядачів парирував м'яч... рукою. 11-метровий штрафний удар реалізував Мудрик. А через чверть години після затяжного штурму армієць Полікарпов виправив помилку свого колеги по команді. Надалі повну перевагу мали футболісти ЦСКА. Проте нічийний рахунок не змінився.

Турнірна таблиця чемпіонату країни з футбола
(становище на 24 серпня)

	І	В	Н	П	М	О
«Динамо» (К)	26	15	9	2	39—17	39
«Спартак»	24	14	5	5	40—26	33
«Торпедо» (М)	24	11	9	4	38—21	31
«Динамо» (Тб)	24	10	9	5	29—15	29
ЦСКА	24	11	7	6	28—20	29
«Динамо» (Мн)	24	10	8	6	26—20	28
«Локомотив»	24	9	10	5	25—19	28
«Динамо» (М)	26	10	7	9	34—27	27
«Чорноморець»	24	9	9	6	31—29	27
«Зеніт»	24	7	11	6	23—29	25
СКА (РД)	24	8	7	9	33—33	23
«Шахтар»	24	6	10	8	24—25	22
«Крила Рад»	24	6	8	10	15—19	20
«Нефтчі»	24	6	8	10	22—30	20
«Арарат»	24	7	5	12	22—32	19
«Зоря»	25	6	8	11	13—30	20
«Кайрат»	24	5	7	12	17—27	17
«Пахтакор»	24	5	7	12	25—43	17
«Динамо» (Кб)	24	4	8	12	13—25	16
«Торпедо» (Кг)	25	5	6	14	19—31	16

Стартові матчі другого кола чемпіонату країни примусили похвилюватися любителів футбола. Що не тур, то нова сенсація, реванш за поразку тієї чи іншої команди в першому колі. Всього ж в 53 матчах другого кола таких реваншів виявилося 19. На зміну лідерам проміжного фінішу — спартаківцям Москви прийшли динамівці Києва, які знову зробили непогану заявку на завоювання золотих медалей. Після двох перемог підряд пішли з «насидженого» останнього місця динамівці Кіровабада.

Так, весняний футбол — не рівня літньому: частішим явищем стало взяття воріт. Дійсно, якщо в 54-х стартових матчах першого туру (до 1 травня) було забито 86 м'ячів, то нині судді вже 136 разів фіксували голи.

У другому колі 14 м'ячів забили динамівці Москви, 13 — динамівці Києва, а по 11 — динамівці Тбілісі, армійці Ростова-на-Дону і футболісти одеського «Чорноморця». І, навпаки, різко знизили результативність одні з лідерів — спартаківці і торпедівці столиці — по 5 забитих м'ячів, залізничники Москви і зенітівці Ленінграда — по 3.

Зараз найвлучнішим форвардом став Олег Копаєв з Ростова-на-Дону. В п'яти матчах другого кола він забив 5 м'ячів. На рахунку у тбіліського динамівця Кахі Асатіані — 4. По три м'яча в другому колі забили Юрій Вшивцев («Динамо», Москва), Пятрас Глодяніс («Шахтар»), Олексій Єськов (СКА), Бохадир Ібрагімов («Пахтакор»), Сергій Звенигородський, Валерій Бокатов і Василь Москаленко (всі — «Чорноморець»), Анатолій Масляєв (ЦСКА), Едуард Малофєєв («Динамо», Мінськ) і Віталій Хмельницький («Динамо», Київ).

(ТАРС).

ОЛІМПІЙСЬКИЙ ВОГОНЬ ЗАПАЛЕНО!

АФІНИ, 24 серпня. (ТАРС). За триста кілометрів на північ від столиці Греції — на горі Олімп — запалено олімпійський вогонь! Роль «Верховної жриці» виконувала актриса національного театру Греції Марія Мошоліу. Маслинову гілку вона запалила, скориставшись збільшуваним склом і промінням сонця. 350 спортсменів, передаючи факел один одному, принесли його сьогодні в бухту Фалерон поблизу Афін. Звідси ескадрений міноносець «Наваріно» доставить його в італійський порт Генуя — батьківщину Христофора Колумба — першовідкривача Америки. Дальший шлях (всього 14 400 кілометрів) вогню пройде через Атлантичний океан до місця майбутніх баталій найсильніших спортсменів світу — Мехіко.

Ще кілька днів і — впаде останній серпневий листок календаря. Та на Інгульському пляжі не видко слідів осені: щонеділі тут сотні відпочиваючих, а разом з ними і добрий сонячний настрій.

Фото Ф. ПЛАХТІЯ.

ЦЕ БУЛО НА ЗЛЬОТІ

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

ГЛИБОКІ СЛІДИ

Наш кореспондент попросив Івана Олексійовича Полоку, колишнього секретаря однієї з комсомольських організацій Новоукраїнського району, голову ЦК профспілки працівників лісу і сплаву, начальника управління підприємств ВДРПС, сказати кілька слів читачам.

— Зліт ветеранів комсомолу Кіровоградщини, задуманий комсомольцями області, — справа велика і дуже потрібна. Це не просто зустріч бойових товаришів, соратників по партії і комсомолу. Головне, зліт має велике виховне значення для молоді. Адже комсомольці виховуються на традиціях перших поколінь. Певен, що бесіди юнаків і дівчат з ветеранами комсомолу залишать глибокі сліди у їх душах.

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 27 серпня. Перша програма. 11.00 — «Місця тут тихі». Художній фільм. (Кіровоград). 17.50 — Наші оголошення. (Кіровоград). 17.55 — «Джерело натхнення». Телефільм. (Кіровоград). 18.55 — До 100-річчя від дня народження В. І. Леніна. «Правдою Леніна живемо». (Кіровоград). 19.05 — «Місця тут тихі». Художній фільм. (Кіровоград). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — «Пілоти у піжамах». Прем'єра телевізійного багатосерійного документального фільму (НДР). І серія. (М). 22.30 — «На музичній хвилі». Концерт класичної музики. (Ленінград).

Друга програма. 17.45 — «Маршрутами п'ятирічки». «Завод-сад». (Донецьк). 18.15 — «Здрастуй, школо». (Дніпропетровськ). 18.45 — Телевісті. (К).

СЕРЕДА. 28 серпня. Перша програма. 10.30 — «Ночі без ночівлі». (Кіровоград). 16.50 — «Його хліб». (Кіровоград). 17.15 — Для дітей: «Наші гості — артисти Московського театру на Малій Бронній». (К). 18.15 — Наші оголошення. (Кіровоград). 18.20 — «В країні гримучого неба». Телефільм. (Кіровоград). 19.35 — Кіровоградські вісті. 19.50 — «Ночі без ночівлі». Художній фільм. (Кіровоград). 21.15 — «Пілоти в піжамах». Прем'єра телевізійного багатосерійного документального фільму. (НДР). II серія. (М).

Друга програма. 18.15 — Населенню — про цивільну оборону. (М). 18.30 — Телевісті. (К). 18.50 — Кіножурнал. (К). 19.00 — «Люди, події, долі». «Батько». Телеанрис. (Донецьк). 19.30 — За листами глядачів. «Телеграночок». (К). 19.50 — «За вашим проханням». Концерт. (К). 20.30 — Для молоді. «Пишіть на адресу». (К). 21.00 — Телереклама. (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

І сміх, і гріх

Тільки не віджимай

Мати пере білизну в пральній машині. Чотирирічний синок Вітя бігає по подвір'ю, грається, забруднився.

— Вітю, вимийся, — каже мати, — а то вкину в пральну машину і виперу.

— Пери, — спокійно відповів синок, — тільки не віджимай.

СЛУХАЄ МАМУ

— Таню, ти маму слухаєш? — запитала сусідка маленьку дівчинку.

— Аякже, коли вона говорить, я вуха не затуляю.

О. ЗУБИЦЬКИЙ.

м. Знам'янка.

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСНА ШКОЛА ПІДГОТОВКИ КЕРІВНИКІВ ХУДОЖНЬОЇ САМОДІЯЛЬНОСТІ

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ

до таких груп:

хормейстерів-баяністів;
керівників духових оркестрів;
керівників танцювальних гуртків;
керівників драматичних гуртків;
художників-оформлювачів.

Строк навчання — 10 місяців.

Навчання в школі за рахунок організацій, колгоспів та зацікавлених осіб за свій рахунок.

Плата за навчання:

	За рахунок колгоспів:	За свій рахунок:
хормейстерів-баяністів	475 крб.	175 крб.
керівників духових оркестрів	495 крб.	195 крб.
керівників танцювальних колективів	450 крб.	150 крб.
керівників драматичних гуртків	460 крб.	160 крб.
художників-оформлювачів	450 крб.	150 крб.

Учні, які навчаються за рахунок колгоспів, одержують стипендію в розмірі 30 крб. на місяць.

Бажаючі навчатися повинні подати до школи вступні документи. Документи приймаються щодня, крім неділі, з 9 години ранку до 18 години вечора.

Навчання починається з 1 вересня 1968 року.

Школа проводить набір до вечірніх груп по класу хормейстерів-баяністів без відриву від роботи. Строк навчання у вечірніх групах — 2 роки.

ДИРЕКЦІЯ.

АДРЕСА і ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: секретаріату — 2-45-35, відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

БК 00490. Індекс 01197 обласного управління по пресі, м. Друкарня ім. Г. М. Димитрова Кіровоград, вул. Гліки, 2. Зам. № 4110. Тираж 41 200.